

I am the king of the world !

Ik heb altijd koning willen worden, en kijk, ik werd de koning van de wereld.

Als kind was het de glamour die overtuigde: luxueuze kleding, rijkelijk gevulde tafels, als tiener was het de fascinatie voor macht, het idee om altijd in het midden van de belangstelling te staan. Als jonge twintiger klaar om deel uit te maken van het echte leven, besepte ik dat koning zijn niet enkel luxe en macht betekende, niet enkel rechten, maar eigenlijk ook veel plichten. Er kwam een lichte deuk in mijn initiële gedachte. Wou ik wel echt koning worden? Maar toen zag ik het licht !

Plots wist ik hoe het moest : een leven met alle geneugten van het leiderschap, maar waar alle saaie verplichtingen achterwege konden blijven : Ik ging op toneelschool, ik acteerde mijn rol als een doel tot leven. King Arthur, the legend of the sword, was mij op het lijf geschreven; ik werd regisseur en was spilfiguur van menig toneelstuk. Er werd mij een oud theatergebouw aangeboden, van waaruit ik naar hartenlust kon experimenteren. I'm the king of my castle, en zo kwam ik steeds dichterbij mijn initiële wens. Ik decoreerde mijn theatergebouw, maakte het tot kunstwerk an sich. De glamour en glitter die mij als kind imponeerde, realiseerde ik hier: het gebouw werd een ware tuin der Lusten. Voor mijn theaterstukken komen de beste couturiers van het land om hun meest exuberante ontwerpen uit te werken, un choix incroyable. Muziek wordt gecomponeerd om een nieuw stuk op te luisteren.

Wanneer een nieuw theaterstuk het daglicht ziet, wordt hier gefeest en gedronken, banketten worden speciaal voor iedere nieuw stuk ontworpen door de meest kunstzinnige traiteurs. Prominenten uit de kunstwereld en daarbuiten schuiven gretig aan. Zij willen maar al te graag deel uitmaken van de nieuwe wereld, die ik creër.

Ja, wie vroeger smalend lachte om mijn koningswens, mag nu de grond onder mijn voeten kussen

Arthur, Roi du monde imaginaire